

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na prezbiterskom ređenju
Katedrala, 9. lipnja 2018. godine.
Čitanja: *Dj 1,6-14; Lk 22, 14-20.24-30*

Draga braćo u biskupstvu, prezbiteratu i đakonatu,
drage sestre i braćo u Kristu!

1. Crkva zagrebačka, u godini završetka sinodskih zasjedanja, danas je ispunjena radošću i zahvalnošću Gospodinu zbog svećeničkog ređenja sedamnaestorice mladića koje nam je prečasni Rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa predstavio da ih zaredimo za prezbitere: osam dijecezanskih i devet članova naših redovničkih zajednica.

Dragi ređenici, radosna srca zahvaljujem Kristu Gospodinu koji u našoj Crkvi nastavlja pozivati nove pastire. Srdačno pozdravljam svakoga pojedinog od vas, vaše drage roditelje, braću i sestre, rodbinu i prijatelje, vaše župnike, poglavare i odgojitelje, profesore, kolege i kolegice, župne i druge crkvene zajednice, sve koji su vas pratili na putu prema svećeništvu i koji će vam i nadalje biti blizu, posebno molitvama, potporom i zajedništvom.

Draga braćo i sestre, kada susrećemo mlade vjernike koji u punoj slobodi savjesti i s velikim pouzdanjem u Boga posvećuju sav svoj život Kristu, njegovu programu, predajući se, u zajedništvu i poslušnosti crkvenim poglavarima, sasvim u službi braći i sestrama po Isusovu primjeru koji traži da najveći među nama bude kao najmanji i predstojnik kao poslužitelj (*usp. Lk, 22, 26*), osjećamo da se tu događa nešto veliko i odlučujuće što je svijetu i današnjem čovjeku veoma potrebno. To je razlog i temelj one duboke radosti koja ispunja naša srca i čitavo ovo slavlje.

2. Dragi ređenici, promatram vas blagonaklonim pogledom, jer ćete uskoro biti promaknuti u Red prezbitera. Iako sav Božji narod krštenjem tvori kraljevsko svećeništvo u Kristu, sam je Isus Krist, naš Veliki svećenik odabrao neke učenike koji će u njegovo ime do kraja vremena u Crkvi javno vršiti svećeničku službu za ljude. Krist Gospodin postavio je apostole da po njima i njihovim nasljednicima – biskupima trajno vrši zadaću učitelja, svećenika i pastira. Prezbiteri su pak postavljeni za suradnike biskupskoga reda, s njima su sjedinjeni u svećeničkoj službi i pozvani da služe Božjem narodu.

Dragi izabranici, svećenici okupljeni u zagrebačkoj prvostolnici radosna vas srca prihvaćaju, što će znakovito očitovati i polaganjem ruku na vaše glave. Ono što nas povezuje u Redu prezbitera nisu samo ljudski razlozi, slična opredjeljenja, stavovi i izbori, sve to može biti, ali to nije temelj našega zajedništva. Svećeničko zajedništvo je višega reda. Ono nastaje, mogli bismo reći, rađa se u svetom Ređenju koje nas na jedinstven način suobličuje Kristu, vrhovnom i vječnom svećeniku. Stoga smo kao svećenici posebno pozvani biti službenici zajedništva, jedinstva. To u prvom redu proizlazi iz našeg sakramentalnog suobličenja Kristu, Božjem Sinu, po kojem ulazimo u zajedništvo Boga Oca u jedinstvu Duha Svetoga.

Gdje je uistinu Bog, ondje je i zajedništvo. Gdje nema Boga, gdje samo *ja* postaje središte svega nastojanja, ondje nastaju podjele. Sve to može biti praćeno laskavim riječima i nestvarnim idealima, ali gdje je samo *ja* u središtu, sva i naizgled privlačna nastojanja ne završavaju dobro. Tko stavlja sebe u središte pa i kad to čini

hineći da promiče opće dobro, na kraju otkriva svoje nezadovoljstvo. Svi smo izloženi toj zamki, i pastiri i vjernici laici. Ta se napast očitovala već u apostolskom zboru: »nasta među njima prepirka tko bi od njih bio najveći« (Lk 22, 24). Vas, dragi mladi svećenici, danas na dan vašega ređenja pozivam: budite graditelji zajedništva i jedinstva.

3. Dragi ređenici, pozivam vas, da prije svega molitvom gradite jedinstvo u sebi. Borite se da vaša duša ne postane tržište otvoreno svima i svemu. Bdijte nad sobom i čuvajte vrata svoga srca. Ostanite slobodni kako biste mogli prepoznati pokrete svoje duše, pravodobno reagirati na rastresenost koju svijet nameće. Osigurajte vrijeme za Boga i načine da biste tražili njegovo lice i pred Njim se nalazili u tišini svoga srca. Neka vaše srce uvijek nalazi put do Presvetog Srca Isusova, tog vrela Ljubavi neizmjerne. Nemojte upasti u napast i pomisliti da se time oduzima vrijeme za pastoral. Upravo to je prvi način ispravnog pastoralnog djelovanja.

Veliki crkveni pastiri u molitvi su pred Gospodina donosili sebi povjerene duše. Smijemo slobodno reći da je najplodniji dio pastoralnog djelovanja blaženoga Alojzija Stepinca bilo njegovo dugo mučeništvo u Lepoglavi i Krašiću. Ono što mu mučitelji nisu mogli oduzeti bila je molitva i zajedništvo s Bogom. To je u onim teškim vremenima hrvatskom narodu bio blagoslov, koji nas i danas prati.

4. Nadalje, dragi ređenici, pozivam vas da gajite i čuvate zajedništvo u Prezbiteriju, sa subraćom u svećeništvu i s biskupom. Svećenički susreti i sastanci nisu nešto što bismo trebali uzimati kao dano na volju. Oni su naša potreba, to nam svjedoči crkvena povijest, davna i ona nedavna. Zasiurno nije uvijek lako, ponekad to traži napor i zalaganje; kao i u obitelji, potrebno je uvijek iznova graditi, obnavljati vjernost, opraštati i promicati pomirenje.

Primjer Isusova odnosa prema apostolima pokazuje nam put. Isus je iskusio napore, napuštenost, čak i izdaju, ali nas je poučio da je u našim odnosima uvijek potrebno strpljenje, povjerenje, ustrajnost. Po ljudskim kriterijima mogao je Isus u određenim situacijama otpustiti svoje i započeti s drugima, ali On je nastavio s njima, kao što, budimo iskreni, uvijek iznova započinje sa svakim od nas.

Svećeničko zajedništvo dat će vam puno više nego što možda sada mislite. Ali nikad nemojte na tom području raditi računicu između onoga što ćete dati i što ćete primiti. Mislite samo na ono što ćete vi dati subraći: ono što jeste, malo svojega vremena, svoje pažnje i ponešto od svoga mladenačkog poleta. Samo tako osjetit ćete radost i ljepotu zajedništva u Prezbiteriju.

5. I kao treće, dragi ređenici, želim vam staviti na srce da ćete biti službenici zajedništva u zajednicama kojima ćete biti poslani u poslušnosti prema biskupu i redovničkom poglavaru. Ta Božja zajednica bit će povjerena vama, ali neće biti vaša. Ona ostaje Božja. Prema Njemu je trebate usmjeravati i tako je pratiti. Mi svećenici nismo u svom programu, nego u Kristovu poslanju, nismo gospodari nego služitelji u Crkvi Božjoj.

Poštujte vjeru i vjerske običaje Božjeg naroda, čuvajte vjeru koju su nam predali naši pređi, vjeru svetaca i mučenika. Budite nositelji pomirenja i opraštanja u

zajednicama, širite horizonte Božjega svijeta, promičite volonterstvo i karitativno djelovanje, posebno kod mladeži. Neka vas ne zaslijepe trenutačne pohvale. Računajte da se od vas traži dar života. Pozvani ste postati darom za druge i za one za koje mislite da su daleko, ali pazite da sami ne presušite. Stoga ozbiljno računajte s duhovnim vodstvom u svom svećeničkom životu.

6. Dragi ređenici, Gospodin je na vas svratio svoj pogled milosrđa i izabranja. Nijedan od nas nije za to zaslužan i toga dostojan, nitko ne može predvidjeti svoju budućnost, jedino što nam je potrebno jest da ostanemo vjerni Isusu Kristu i poslušni u Crkvi.

Vi, dragi ređenici, niste ljudi prošlosti, nego svećenici budućnosti. U današnjem svijetu koji postaje sve stariji, ne mislim u prvom redu na životnu dob, nego na životni stil besperspektivnosti, straha, umiranja i smrti što ih ovaj svijet promiče, Isusovo evanđelje postaje istinska novost, ona novost koju čovjekovo srce traži i kojoj se nada. Vjera življena u zajednicama, iako malenima, predstavlja budućnost čovječanstva. Pozvani ste naviještati ljepotu vjere i širiti znakove novosti koji su već prisutni u svijetu i u našem hrvatskom društvu. Stoga s ovog mjesta i našim bogoslovima i svim redovničkim kandidatima i kandidaticama, kao i svima koji razmišljaju o duhovnom pozivu, ponavljam riječi ohrabrenja. Dragi mladi vjernici, s povjerenjem slijedite Božji put.

Ređenike i sve vas, predraga braćo i sestre, povjeravam Bezgrešnom Srcu Presvete Djevice Marije i blaženom pastiru Crkve zagrebačke kardinalu Alojziju Stepincu. Ne bojte se! Svaku večer prije spavanja svoj pogled i molitvu usmjerite prema njima i bit ćete mirni i blagoslovljeni. Amen.